



JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 30. april 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0525
Dok.: JEE40998

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 540, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 2. april 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 540 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere artikel på Altinget 30/3-08:
"Dommerne trodser Folketinget i voldssager”.”

Svar:

I artiklen sættes der med udgangspunkt i en opgørelse af gennemsnitsstraffene for vold efter straffelovens §§ 244-246 i perioden 2001-2006, spørgsmålstegn ved, om voldsstraffene er forhøjet i overensstemmelse med intentionerne bag ændringen af strafferammerne for vold i 2002.

Ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 blev der gennemført en række ændringer af straffeloven med henblik på at skærpe straffene for bl.a. vold. Med lovændringen tilsigtes det efter forarbejderne, at straffen i voldssager gennemgående forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der efter hidtidig praksis ville være fastsat af domstolene.

Siden lovændringen har Rigsadvokaten løbende fulgt retspraksis i de sager, der er omfattet af strafskærpelserne. Rigsadvokaten har senest i en redegørelse fra 2007, som er sendt til Folketingets Retsudvalg den 18. juli 2007, anført, at domstolene gennemgående må anses for at have forhøjet straffene for overtrædelse af straffelovens voldsbestemmelser i overensstemmelse med de tilkendegivelser om strafniveauet, der blev udtrykt ved lovændringen i 2002, og at strafskærpelserne således må anses for at være slået igennem i praksis.

Artiklen nævnt i spørgsmålet baserer sig som nævnt på oplysninger om de gennemsnitlige strafflængder for voldsforbrydelser i perioden 2001-2006. Oplysningerne stammer fra Danmarks Statistik. Der er dog ved beregningerne af de gennemsnitlige strafflængder ikke taget hensyn til, at det i 2001 fortsat var muligt at idømme hæftestraf. Den angivne gennemsnitlige strafflængde for 2001 angår således alene længden af de ubetingede fængselsstraffe, men ikke længden af de ubetingede hæftestrafte. Inkluderes disse, bliver den gennemsnitlige strafflængde i 2001 lidt lavere. I tabellen nedenfor er de gennemsnitlige straffe – udregnet i antal dage – angivet for de forskellige voldsparagraffer.

	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Simpel vold (§ 244)	69	75	81	81	87	84
Alvorligere vold (§ 245)	188	195	213	219	219	213
Særlig alvorlig vold (§ 246)	1521	1512	1365	1839	1701	1698

Når man sammenholder Rigsadvokatens redegørelser om straffene i voldssager med de nævnte opgørelser af gennemsnitsstraffene for vold, er det væsentligt at være opmærksom på, at de strafskærpelser, som var forudsat med lovændringen i 2002, som udgangspunkt ikke omfatter såkaldt restaurationsvold, f.eks. vold på et værtshus eller diskotek. Disse sager indgår derimod i opgørelsen af gennemsnitsstraffene og er således med til at trække gennemsnitsstraffen ned. Andelen af domme, der angår restaurationsvold, er ikke kendt for de enkelte år.

Hertil kommer, at Rigsadvokatens gennemgang af voldsdomme bygger på konkrete straffesager, hvor en lang række forhold, som ikke er oplyst i statistikkerne, indgår i strafudmålingen, herunder voldens karakter og grovhed, om gerningsmanden er tidligere straffet for vold (straffelovens § 247, stk. 1), og om der er tale om vold mod bestemte persongrupper (jf. f.eks. straffelovens § 247, stk. 2). Der foreligger ikke oplysninger om, hvorvidt der i perioden er sket ændringer i sammensætningen af voldssagerne på disse punkter. Der foreligger heller ikke oplysninger om, i hvilket omfang voldssagerne de enkelte år omfatter andre lovovertrædelser, der kan have betydning for strafudmålingen, eller i hvilket omfang der er ændringer i andelen af såkaldte fællesstraffe, hvor tidligere betingede domme eller tiltalefrafald indgår i straffastsættelsen.

På den anførte baggrund kan man efter Justitsministeriets opfattelse ikke uden videre sammenligne Rigsadvokatens gennemgang af retspraksis og vurdering af, om de forudsatte strafskærpelser er slået igennem, med de nævnte opgørelser af gennemsnitsstraffene for vold. På grundlag af Rigsadvokatens redegørelser er det således fortsat Justitsministeriets opfattelse, at de forudsatte strafskærpelser i sager om vold efter straffelovens §§ 244-246 må anses for at være slået igennem i retspraksis.

Med hensyn til det, der er anført i artiklen om, at gennemsnitsstraffen for vold ligger på ”1/10 af strafferammens maksimum”, bemærkes, at strafmaksimum for en forbrydelse generelt er fastsat således, at den også kan rumme de aller alvorligste forhold, og straffen vil derfor i de fleste sager være væsentligt lavere end strafmaksimum for den pågældende forbrydelse. Dette gælder også for sager om vold efter straffelovens §§ 244-246.